

“Sonoritats contemporànies”

Hawes / Whitacre

Fundació Studium Aureum
Temporada 2017-18, concert núm. 8

Studium Aureum

Solistes:

Raquel Ribas, Sandra Solascasas, Do-in Peleteiro; sopranos

Ramon Andreu; violí

Dmitri Struchkov; violoncel

Piano: Andreu Riera

Violins: Ramon Andreu i Enrique Pastor

Viola: M José Gómez de la Vega

Violoncel: Dmitri Struchkov

Contrabaix: Francesc Aguiló

Cor

Sopranos: M José Campaner, Bàrbara Femeníes, Maria Mulet, Raquel Ribas, Do-in Peleteiro, Maria Rosselló, Francesca M Salas, Sandra Solascasas

Contralts: Gemma Clarissó, Amelia Forteza, Joana M Furió, Ció Gener, Petra Genestra, Rose-Marie Iglesias, Montserrat Sobrevias

Tenors: Quico Ribas, Detlef Reshoft, Joan Serra, Santiago Torresquesana

Baixos: Guillem Cortés, Jaume Llull, Pere Mateu, Llorenç Melià

José Gabriel Serrano, Joan Carles Simó

Director

Carles Ponseti Verdaguer

Xerrada introductòria al concert:

Mercè Pons; compositora

Eric Whitacre 1970

"I will wade out" per a cor a capella

"Sleep" per a cor a capella

Patrick Hawes 1958

"Factum est silentium" per a violí i cor

"Lullaby" per a violí i piano

Eric Whitacre

"Five Hebrew Love songs" per a violí, cor i piano

1. Temuná

2. Kalá kallá

3. Lárov

4. Éyze shéleg!

5. Rakút

Patrick Hawes

"Rhapsody" per a cor, piano i cordes

"Reflexionem" per a solista, cor, piano i cordes

"Gloriette" per a violoncel i piano

"Quanta Qualia" per a solista, cor, piano i cordes

"Faint With Love" per a solista, cor, piano i cordes

"Song of Songs" per a cor, piano i cordes

No està permès l'enregistrament d'àudio o vídeo del concert sense autorització prèvia.
Es prega desconnectar el telèfon mòbil.

No está permitida la grabación de audio o vídeo del concierto sin autorización previa.
Por favor desconecte su teléfono móvil.

“Sonoritats contemporànies”

Carles Ponseti Verdaguer

Els autors i la música que avui presentem són part del nostre present musical, és a dir, música escrita en l'actualitat. Sempre és difícil presentar al públic nova música, especialment si és dins la denominada música "culta". Com és habitual, la nostra música "popular", la que sentim contínuament per les emissores de ràdio, televisors, fins i tot a l'avió, el tren, els bars, el carrer, les botigues, és en general una música pensada per acompanyar-nos, per gaudir d'una banda sonora que emmarca les nostres activitats, i fins i tot per incentivar els nostres instints consumistes. De mil maneres la música es converteix en un medi i no un fi en si mateixa. A més, ens trobam immersos en el que podem denominar "contaminació acústica", una música (o uns sons) que, vulguis o no, ens obliguen a escoltar, més ben dit a sentir, ja que el nostre cervell no processa el que sentim més que com un element sonor més del nostre entorn.

Això doncs, ens fa reflexionar sobre quin sentit té escoltar música i sobre la capacitat que tenim de controlar, analitzar, degustar i entendre el fet musical. Música és una successió ordenada de sons que són rebuts com un discurs que transmet alguna cosa com ara un pensament, una sensació, un estat d'ànim, una impressió... Si de veritat volem rebre aquesta informació, el primer que necessitam és estar atents, concentrats, de la mateixa manera que quan veiem una pel·lícula seguim el seu argument i anam coneixent els seus personatges, les situacions i les interaccions que es van produint. Una cosa que avui ens costa bastant és escoltar música amb la consciència i tranquil·litat que requereix, un exemple: és més senzill i fàcil posar el televisor que agafar i llegir un llibre, la primera acció és passiva, ja que ens deixam dur totalment i a la segona primer s'ha de desxifrar el text escrit, després interpretar-lo i acabar assimilant la informació que porta, aquesta es traduirà en forma de plaer, satisfacció, identificació, i el més important en un creixement dins el coneixement, que ens vincularà a través de l'art al món sensitiu, creatiu i cultural.

Tot això és per explicar un poc la poca disposició a escoltar noves músiques, a resistir-se a fer l'esforç d'escoltar i decidir. Després de molts d'intents, de moltes propostes, de molt d'esforç, els resultats crec que sempre són interessants.

Normalment el gran públic demana la repetició del que l'hi agrada, també la majoria sent la música com un acte col·lectiu del qual participar com a especta-

dor, alguna cosa semblant a assistir a un partit de futbol o una cursa. Jo crec que la música també és autosuficient, vull dir que en si mateixa pot contenir tot el que hi vulguem trobar. La creació artística dels grans compositors sempre ha estat lligada a una visió del món i de l'ésser humà amb les seves eternes preguntes. La transcripció a sons de la percepció del món, dels seus habitants, de la naturalesa, de la vida en general, impregna el magma de notes que donen vida a una composició. Per tant, en una mesura o altra, la música és part de la nostra existència i l'home l'ha elevada a la condició d'art per la seva transcendència, la seva capacitat d'expressió, empatia i comprensió.

Amb aquestes premisses podem trobar una quantitat important de música feta ara que vol connectar amb el públic. Compositors de sòlida formació acadèmica que són capaços de lligar passat i present sense grans ruptures, apel·lant a la transició més que a la contraposició. No són avantguardistes, ni creadors d'un nou llenguatge, però la seva música és sincera i honesta. Tal vegada la, desgraciadament "necessària", vessant "comercial" per sobreviure tengui un pes en el resultat, però no oblidem que això també ha estat present a la història de la música (La flauta màgica, de Mozart, sense anar més lluny, va tenir un gran èxit gràcies al fet que va ser creada per a un públic concret i els seus gustos).

La música avui interpretada va de la mà de dos autors que crec que podríem enquadrar en les premisses anteriors, són dues visions i variants musicals ben diferenciades de la música actual.

La música d'Eric Whitacre ja és coneguda del nostre públic, com a compositor ha creat un llenguatge propi sobretot al món coral. La seva música s'interpreta molt sovint arreu del món. Per al programa d'avui presentem per primera vegada les "Five Hebrew love songs" per a cor, violí i piano. Com explica el compositor aquestes varen sorgir d'una demanda del seu amic, el violinista Friedemann Eichhorn, el qual va ser company de Whitacre a la Julliard School. La demanda va ser d'unes obres per a soprano, violí i piano. Whitacre va consultar amb la seva dona, la soprano Hila Plitmann, que l'hi va proposar uns delicats poemes hebreus (Hila va néixer a Jerusalem). L'any 2001 Whitacre va adaptar les cançons per a cor mixt responnent a la petició del University School of Miami per a celebrar el seu 75 aniversari. L'obra enllaça de manera molt subtil les cinc parts i utilitza recursos sonors prou interessants.

Un exemple és el número IV: *Éyze shéleg!*. A l'inici, el cor imita la caiguda de la neu amb una entrada aleatòria de les veus sobre una nota pedal creat un ambient molt particular. El violí aporta una ornamentació en alguns moments gairebé arabesca d'inspiració "oriental", que amb l'ús de modes típics de la música hebrea perfumen l'obra.

"Sleep" i "I will vade out" són dues obres ben diferenciades, la primera al voltant d'un món oníric va narrat l'arribada de la son tot creant un clima de gran intensitat. La segona està estructurada sobre un poema de e. e. cummings, amb una música de gran sensualitat que incorpora el text, més que amb melodies amb blocs sonors molt descriptius. Aquesta és una obra breu però amb molts recursos musicals i amb un toc minimalista.

La música de Patrick Hawes la podem enquadrar en la tradició més "clàssica anglesa", heretada de la gran tradició romàntica i post romàntica (Elgar, Williams, Finzi, Britten) amb un refinament en el tractament

instrumental i vocal. Un marcat melodisme inspirat en la música modal tradicional, una forta influència de les bandes sonores cinematogràfiques i dels musicals, defineixen part del seu estil. Cal destacar "l'aire" familiar que d'entrada té l'audiència de la seva música. Algunes de les seves obres com "Quanta Qualia" o "Song of songs" es troben entre les més escoltades i interpretades dels darrers anys. La mostra d'obres que us presentem és força variada. D'una banda el motet "Factum est silentium" per a violí solista i cor que utilitza una singular combinació vocal-instrumental. D'altres com "Reflexionem" o "Faint with love" compten amb una veu solista de tessitura molt aguda que defineix una de les característiques de la seva música vocal: la utilització del sobreagut dins el tutti coral i orquestral. La instrumentació "cambrística" (corda i piano) permet una fusió tímbrica molt característica. Les obres purament instrumentals són moments més introspectius i molt lírics, fàcilment identificables dins la música del compositor.

"Sonoridades contemporáneas"

Carles Ponseti Verdaguer

Los autores y la música que hoy presentamos son parte de nuestro presente musical, es decir música escrita en la actualidad. Siempre es difícil presentar al público nueva música, especialmente si es dentro de la denominada música "culta". Como es habitual nuestra música "popular" es la que oímos continuamente por las emisoras de radio, televisores, incluso en el avión, el tren, los bares, la calle, las tiendas, en general una música pensada para acompañarnos, para disfrutar de una banda sonora que enmarca nuestras actividades, e incluso para incentivar a nuestros instintos consumistas. De mil maneras la música se convierte en un medio y no un fin en sí mismo, además nos encontramos inmersos en lo que podemos denominar "contaminación acústica", una música (o unos sonidos) que, quieras o no, nos obligan a escuchar, mejor dicho, a oír, ya que nuestro cerebro no procesa lo que escuchamos más que como un elemento sonoro más de nuestro entorno.

Esto pues, nos hace reflexionar sobre qué sentido tiene escuchar música y sobre la capacidad que tenemos de controlar, analizar, degustar y entender el hecho musical. Música es una sucesión ordenada de sonidos que son recibidos como un discurso que transmite algo como un pensamiento, una sensación, un estado de ánimo, una impresión ... Si de verdad queremos recibir esta información, lo primero que

necesitamos es estar atentos, concentrados, de la misma manera que cuando vemos una película seguimos su argumento y vamos conociendo sus personajes, las situaciones y las interacciones que se van produciendo. Algo que hoy nos cuesta bastante es escuchar música con la conciencia y tranquilidad que requiere, un ejemplo: es más sencillo y fácil poner el televisor que coger y leer un libro, la primera acción es pasiva, ya que nos dejamos llevar totalmente y en la segunda primero debemos descifrar el texto escrito, luego interpretarlo y terminar asimilando la información que lleva, ésta se traducirá en forma de placer, satisfacción, identificación, y lo más importante en un crecimiento dentro del conocimiento, que nos vinculará a través del arte en el mundo sensitivo, creativo y cultural.

Todo esto es para explicar un poco la poca disposición a escuchar nuevas músicas, a resistirse a hacer el esfuerzo de escuchar y decidir. Después de muchos intentos, de muchas propuestas, de mucho esfuerzo, los resultados creo que siempre son interesantes. Normalmente el gran público pide la repetición de lo que le gusta, también la mayoría siente la música como un acto colectivo del que participar como espectador, algo parecido a asistir a un partido de fútbol o una carrera.

Yo creo que la música también es autosuficiente, quiero decir que en sí misma puede contener todo lo que queramos encontrar. La creación artística de los grandes compositores siempre ha estado ligada a una visión del mundo y del ser humano con sus eternas preguntas. La transcripción a sonidos de la percepción del mundo, de sus habitantes, de la naturaleza, de la vida en general, impregna el magma de notas que dan vida a una composición. Por tanto, en una medida u otra, la música es parte de nuestra existencia y el hombre la ha elevado a la condición de arte por su trascendencia, su capacidad de expresión, empatía y comprensión.

Con estas premisas podemos encontrar una cantidad importante de música hecha ahora que quiere conectar con el público. Compositores de sólida formación académica que son capaces de ligar pasado y presente sin grandes rupturas, apelando a la transición más que a la contraposición. No son vanguardistas, ni creadores de un nuevo lenguaje, pero su música es sincera y honesta. Tal vez la, desgraciadamente "necesaria", vertiente "comercial" para sobrevivir tenga un peso en el resultado, pero no olvidemos que esto también ha estado presente en la historia de la música (La flauta mágica, de Mozart sin ir más lejos, tuvo un gran éxito gracias a que fue creada para un público concreto y sus gustos).

La música hoy interpretada va de la mano de dos autores que creo que podríamos encuadrar en las premisas anteriores, son dos visiones y variantes musicales bien diferenciadas de la música actual.

La música de Eric Whitacre ya es conocida de nuestro público, como compositor ha creado un lenguaje propio sobretodo en el mundo coral. Su música se interpreta muy a menudo en todo el mundo. Para el programa de hoy presentamos por primera vez las "Five Hebrew love songs" para coro, violín y piano. Como explica el compositor estas surgieron de una demanda de su amigo, el violinista Friedemann

Eichhorn, el cual fue compañero de Whitacre en la Julliard School. La demanda fue de unas obras para soprano, violín y piano. Whitacre consultó con su mujer, la soprano Hila Plitmann, que le propuso unos delicados poemas hebreos (Hila nació en Jerusalén). En 2001 Whitacre adaptó las canciones para coro mixto respondiendo a la petición del University School of Miami para celebrar su 75 aniversario. La obra enlaza de manera muy sutil las cinco partes y utiliza recursos sonoros bastante interesantes. Un ejemplo es el número IV: Eyzes shéleg!. Al inicio el coro imita la caída de la nieve con una entrada aleatoria de las voces sobre una nota pedal creado un ambiente muy particular. El violín aporta una ornamentación en algunos momentos casi arabesca de inspiración "oriental", que con el uso de modos típicos de la música hebrea perfuman la obra.

"Sleep" y "I will vade out" son dos obras bien diferenciadas, la primera en torno a un mundo onírico va narrando la llegada del sueño creando un clima de gran intensidad. La segunda está estructurada sobre un poema de e. e. cummings, con una música de gran sensualidad que incorpora el texto, más que con melodías con bloques sonoros muy descriptivos. Esta es una obra breve pero con muchos recursos musicales y con un toque minimalista.

La música de Patrick Hawes la podemos encuadrar en la tradición más "clásica inglesa", heredada de la gran tradición romántica y post romántica (Elgar, Williams, Finzi, Britten) con un refinamiento en el tratamiento instrumental y vocal. Un marcado melodismo inspirado en la música modal tradicional, una fuerte influencia de las bandas sonoras cinematográficas y los musicales definen parte de su estilo. Cabe destacar "el aire" familiar que de entrada tiene la audición de su música. Algunas de sus obras como "Quanta Qualia" o "Song of songs" se encuentran entre las más escuchadas e interpretadas de los últimos años. La muestra de obras que presentamos es bastante variada. Por un lado, el motete "Factum est silentium" para violín solista y coro que utiliza una singular combinación vocal-instrumental. Otras como "Reflexionem" o "Faint with love" cuentan con una voz solista de tesitura muy aguda que define una de las características de su música vocal: la utilización del sobreagudo dentro del tutti coral y orquestal. La instrumentación "camerística" (cuerda y piano) permite una fusión tímbrica muy característica. Las obras puramente instrumentales son momentos más introspectivos y muy líricos, fácilmente identificables en la música del compositor.

Studium Aureum

amb instruments de l'època

Giacomo Carissimi (1605-1674)

"Històries sacres"

Dijous 28 de juny de 2018 a les 21:30 al Castell de Bellver

Concert a benefici de l'associació "Amics de Tilloli"

Venda anticipada a partir del 21 de maig a:

Llibres Ramon Llull C/ Argenteria, 9

Castell de Bellver
Museu d'Història de la Ciutat

Ajuntament de Palma

Five hebrew love songs

Temuna

Temuná belibí charutá;
Nodédet beyn ór uveyn ófel:
Min dmamá shekazó et guféch kach otá,
Usaréch al paná'ich kach nófel.

Kala Kalla

Kalá kallá
Kulá shelí.
U'vekalút
Tishák hí lí!

Larov

"Laróv," amár gag la'shama'im,
"Hamerchák shebeynéynu hu ad;
Ach lifnéy zman alu lechán shna'im,
Uveynéynu nishár sentiméter echád."

Eyze Shelleg

Éyze shéleg!
Kmo chalamót ktaním
Noflím mehashamá'im;

Rakut

Hu hayá malé rakút
Hi haytá kashá
Vechól káma shenistá lehishaér kach,
Pashút, uvlí sibá tová,
Lakach otá el toch atzmó,Veheníach
Bamakóm hachí, hachí rach.

i will wade out (e. e. cummings)

i will wade out
till my thighs are steeped in burning
flowers
i will take the sun in my mouth
and leap into the ripe air
alive
with closed eyes
to dash against darkness
in the sleeping curves of my body shall
enter fingers of smooth mastery with
chasteness of sea-girls
will i complete the mystery
of my flesh
i will rise
after a thousand years
lipping
flowers
and set my teeth in the silver of the
moon

Sleep

The evening hangs beneath the moon,
A silver thread on darkened dune.
With closing eyes and resting head
I know that sleep is coming soon.
Upon my pillow, safe in bed,
A thousand pictures fill my head,
I cannot sleep, my mind's a-flight;
And yet my limbs seem made of lead.

Cinc cançons hebrees

Una imatge

Una imatge està gravada en el meu cor;
movent-se entre la llum i la foscor: una
mena de silenci sobre el seu cos, i el
seu pèl cau sobre la seva cara.

Kala Kalla (núvia de llum)

¡Núvia de Llum,
ella és tota meva,
i lleugerament
ella em besarà!

Larov (Mitjà)

"En la seva majoria", va dir el sostre al cel,
"la distància entre tu i jo és interminable;
però fa un temps dos van venir fins aquí,
i només un centímetre quedava entre
nosaltres."

Quina neu!

Quina neu!
Com petits somnis
caient del cel.

Tendresa

Estava ple de tendresa;
ella va ser molt dura.
I per més que ella va tractar de romandre
així, simplement, i sense una bona raó,
ell la va prendre dins de si mateix,
i la va deixar en el lloc més suau.

Creuaré resolt el gual

creuaré resolt el gual
fins que les meves cuixes s'amarin en
flors ardents
agafaré el sol amb la boca
i botaré dins l'aire madur
viu
amb ulls clucs
per estampar-me contra la foscor
en les dormides corbes del meu cos
entraran dits de suau mestria
amb puresa de sirenes
completaré el misteri
de la meva carn
m'aixecaré
després de mil anys
besant
flors
i clavaré les dents en l'argent de la
luna

Son

L'horabaixa penja sota la lluna,
Un fil d'argent sobre una fosca duna.
Amb els ulls tanquen-se i el cap en repòs
Se que la son vindrà aviat.
Sobre el meu coixí, segur en el llit,
Mil imatges omplen el meu cap,
No puc dormir, la ment s'envola; Però
els meus membres semblen de plom.

Cinco canciones hebreas

Una Imagen

Una imagen está grabada en mi corazón;
Moverse entre la luz y la oscuridad:
Una especie de silencio envuelve tu cuerpo,
Y tu cabello cae sobre tu cara así.

Novia de luz

¡Novia de Luz,
ella es toda mía,
y ligeramente
ella me besará!

Medio

"En su mayoría", dijo el techo al cielo,
"la distancia entre tú y yo es interminable;
pero hace un tiempo dos vinieron hasta
aquí, y sólo un centímetro quedaba
entre nosotros."

¡Qué nieve!

¡Qué nieve!
Como pequeños sueños
cayendo del cielo.

Ternura

Estaba lleno de ternura;
ella fue muy dura.
Y por más que ella trató de permanecer
así, simplemente, y sin una buena razón,
él la tomó dentro de sí mismo, y la
dejó en el lugar más suave.

Cruzaré resuelto el vado

cruzaré resuelto el vado
hasta que mis muslos se empapan en
flores ardientes
cogeré el sol con la boca
y saltaré dentro del aire maduro
vivo
con los ojos cerrados
por estamparme contra la oscuridad en
las dormidas curvas de mi cuerpo
entrarán dedos de suave maestría con
pureza de sirenas
completaré el misterio
de mi carne
me levantaré
tras mil años
besando
flores
y clavaré los dientes en la plata de la
luna

Sueño

La tarde cuelga bajo la luna,
un hilo de plata sobre una oscura duna.
Con los ojos cerrándose y la cabeza en
repose, sé que el sueño vendrá pronto.
Sobre mi almohada, seguro en la
cama, mil imágenes llenan mi cabeza,
no puedo dormir, la mente vuela; pero
mis miembros parecen de plomo.

If there are noises in the night,
A frightening shadow, flickering light;
Then I surrender unto sleep,
Where clouds of dream give second sight.
What dreams may come, both dark and deep
Of flying wings and soaring leap
As I surrender unto sleep,
As I surrender unto sleep.

Factum est silentium

Factum est silentium in caelo, dum
draco committeret bellum, et Michael
pugnavit cum eo et fecit victoriam.
Audita est vox milia militum dicentium:
salus, honor, virtus et gloria
omnipotentis Deo.

Reflexionem

Veritas, veruatem redit.
Pulchritudo veritatem redit.

Quanta qualia

Anima mea, manet!
Quanta qualia conventus
gaudia erunt.

Rhapsody

See him coming
my beloved;
see him coming
drawing near.
Snows are melting,
winter's dying,
spring is dawning
drowning fear.
The rain has gone,
new flowers appear;
the sound of turtle doves is heard.
In my garden,
Taste the fragrance
of the sweetest myrrh.

Faint With Love

Faint with love,
My heart, faint with love –
so faint.
I am falling,
yearning,
for your touch.

Faint with love,
My heart, faint with love –
so faint.
In your shadow
resting, feed me
sweetest fruit.
My love is so fair,
Raven black his hair;
eyes like doves beside a deep pool
shining with a deep desire.
Kiss me love,
taste my wine;

Si en la nit hi ha renous,
Una ombra espantosa, una llum vacil·lant;
Aleshores em rendeixo al son, on els
núbols del somni donen clarividència.
Quins somnis poden vindre, obscurs i
profunds a la vegada, D'ales voladores
i salts d'enlairament
Quan en rendesc al son.

S'ha fet el silenci

S'ha fet el silenci al cel, mentre el drac
entaulava combat, i Miquel va lluitar
amb ell i va guanyar.
Es va escoltar la veu de mil soldats
dient: Salut, honor, virtut i glòria a
Déu omnipotent.

Reflexió

La veritat fa aparèixer la virtut.
La bellesa fa aparèixer la veritat.

Que grans i boniques!

Queda't, anima meva!
Que grans i boniques seran
les joies de la trobada!

Rapsòdia

Mira el meu estimat
que ve;
Mira'l apropant-se.
La neu es fon,
l'hivern mor,
la primavera despunta,
negant la por.
La pluja va cessar,
noves flors sorgeixen;
se sent el cant
de les tórtol·les.
Degusta al meu jardí
la fragància
de la mirra més dolça.

Desmai amb amor

Defallit d'amor,
el meu cor defallit d'amor,
tan lànguid.
Estic caient,
anhelant,
pel teu frec.

Defallit d'amor,
el meu cor defallit d'amor,
tan lànguid.
Reposant
a la teva ombra,
alimenta'm amb la més dolça fruita.
El meu amor és tan bonic,
L·lustrós el seu negre pèl; els seus ulls
com coloms al costat d'un profund
estany, brillant amb profund anhel.
Besa'm, amor,
paladeja el meu vi.

Si en la noche hay ruido,
una sombra espantosa, una luz vacilante,
entonces me rindo al sueño, donde las
nubes del sueño dan clarividencia.
Qué sueños pueden venir, oscuros y
profundos a la vez, de alas voladoras y
saltos de despegue
cuando me rindo al sueño.

Se ha hecho el silencio

Se ha hecho el silencio en el cielo,
mientras el dragón entablaba combate,
y Miquel luchó con él y ganó.
Se escuchó la voz de mil soldados
diciendo: Salud, honor, virtud y gloria
a Dios omnipotente.

Reflexión

La verdad hace aparecer la virtud.
La belleza hace aparecer la verdad.

Que grandes y bonitas!

Quédate, alma mía!
Que grandes y bonitas serán
las alegrías del encuentro!

Rapsodia

Mira mi amado
que viene;
míralo acercándose.
La nieve se funde,
el invierno muere,
la primavera despunta,
anegando el temor.
La lluvia cesó,
nuevas flores surgen;
se oye el canto
de las tórtolas.
Degusta en mi jardín
la fragancia
de la mirra más dulce.

Desfallecido de amor

Desfallecido de amor,
mi corazón desfallecido de amor,
tan lânguido.
Estoy cayendo,
anhelante,
por tu roce.

Desfallecido de amor,
mi corazón desfallecido de amor,
tan lânguido.
Reposando
a tu sombra,
aliméntame con la más dulce fruta.
Mi amor es tan hermoso,
lustroso su negro pelo; sus ojos como
palomas junto a un profundo estanque,
brillando con hondo anhelo.
Bésame, amor,
paladea mi vino.

Drinking deep –
 Let us sleep.
 Faint with love,
 My heart, faint with love –
 so faint.
 With your
 tender eyes
 revive and
 comfort me.
 He is my desire,
 pure as fiercest fire;
 His strong arms like cedar boughs
 will shield me and will never leave me;
 O my love
 taste my wine;
 Drink your fill –
 Lie soft and still.

Song of Songs

Gleaming, shining,
 golden starlight.
 Rising, burning,
 silver moonlight.
 Warming, glowing,
 streaming sunlight.
 Sing my heart
 the song of songs!

Dance heavens!
 Dance starlight!
 Dance sunlight!
 Dance moonlight!
 To the highest song of songs.
 Maria Regina!
 Christus Est!
 Who is this
 Who come like the dawn?
 Who scatters the darkness and heralds
 the morn?
 Maria Regina!
 Christus Est!

Apurant la copa,
 dormim.
 Defallit d'amor,
 el meu cor defallit d'amor,
 tan delicat.
 Amb els teus
 tendres ulls
 fes-me renéixer i
 consola'm.
 Ell és el meu desig,
 pur com el foc més ardent;
 els seus braços forts com branques de
 cedre em protegiran i mai m'abandonaran;
 Oh el meu amor!
 paladeja el meu vi,
 sadolla't,
 jeu tendre i afable.

Càntic dels càntics

Estrella daurada,
 fulgor brillant.
 Abrasadora llum platejada
 de lluna naixent.
 Càlid, esplendorós,
 radiant sol.
 Canteu al meu cor
 el Càntic dels Càntics.

Que ballin els cels,
 que dansin les estrelles!
 Que balli el sol,
 que dansi la lluna!
 Al més excels càntic dels càntics.
 ¡Maria Reina!
 És Crist!
 Qui és aquest
 que ve com l'aurora?
 Qui dissipa les tenebres i anuncia
 el matí?
 ¡Maria Reina!
 És Crist!

Apurando la copa,
 durmamos.
 Desfallecido de amor,
 mi corazón desfallecido de amor,
 tan delicado.
 Con tus ojos,
 tus tiernos ojos
 hazme renacer
 y consuélame.
 Él es mi deseo,
 puro como el fuego más ardiente;
 sus brazos fuertes como ramas de cedro
 me protegerán y nunca me abandonarán;
 ¡Oh mi amor!
 paladea mi vino,
 sáciate,
 yace tierno y apacible.

Cantar de los cantares

Estrella dorada,
 fulgor brillante.
 Abrasadora luz plateada
 de luna naciente.
 Cálido, esplendoroso,
 radiante sol.
 Cantad a mi corazón
 el Cantar de los Cantares.

¡Dancen los cielos,
 dancen las estrellas!
 ¡Dance el sol,
 dance la luna!
 Al más excelso cantar de los cantares.
 ¡María Reina!
 ¡Es Cristo!
 ¿Quién es éste
 que viene como la aurora?
 ¿Quién disipa las tinieblas y anuncia la
 mañana?
 ¡María Reina!
 ¡Es Cristo!

Traducció i adaptació dels textos Joan Carles Simó

Temporada 2017-2018

Un món de músiques

La Fundació Studium Aureum vol agrair públicament el suport als seus fundadors, als patrocinadors, als col·laboradors i altres persones o entitats que amb la seva aportació econòmica, material o humana han permès dur a terme la present temporada de concerts.

A tots moltes gràcies.

La Fundación Studium Aureum quiere agradecer públicamente el apoyo a sus fundadores, los patrocinadores, los colaboradores y personas o entidades que con sus aportaciones económicas, materiales o humanas han hecho posible esta temporada de conciertos.

A todos muchas gracias.

Agraïments:

La Fundació vol agrair molt sincerament la col·laboració i ajuda rebudes, a les següents persones i entitats que han fet possible dur a terme la present temporada:

Bar Pesquero
Taller d'instruments
Maria Morell
Joan Calafat
Juan Carlos Rosselló
Vicens Rotger
Miquel Dols

Família Rotger
Luís Llorens
Miquel Dols
Llar d'ancians
Pere Fiol i Paco Forteza
Lluïsa Calafat
Joan Brunet
i als
Nostres Abonats!

Il·lustracions: pintures de Santiago Salom

Fundació per al
Conservatori Superior
de Música i Dansa de les Illes Balears

www.fundaciostudiumaureum.cat
email: info@fundaciostudiumaureum.cat